

Posudek bakalářské / diplomové práce

Katedra muzikologie FF UP v Olomouci

Autor práce: **Kateřina Šanová**

Název práce: *Lubomír Dorůžka jako klíčová osobnost české publicistiky nonartificiální hudby v letech 1943-1948*

Rozsah práce: 96 stran včetně příloh + přílohy na CD

Oponent práce: Prof. PhDr. Jan Vičar, CSc.

	Hodnocené aspekty práce	Udělené hodnocení
1	Aktuálnost a závažnost problematiky	B
2	Samostatnost zpracování, vhléd autora do problematiky, originalita práce	C
3	Formulace cílů práce a jejich splnění	C
4	Koncepce tématu, logické členění textu	C
5	Využití relevantní literatury: stav bádání, využití databází a zahraniční literatury, interpretace a kritická reflexe textů	C
6	Adekvátnost použitých metod a jejich aplikace	C
7	Formulace závěrů a přínos výsledků	C
8	Formální stránka práce: grafická úprava, jazyková a stylistická úroveň, citační praxe a bibliografické odkazy	F

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

V průběhu práce na magisterském diplomovém úkolu došlo k jeho žádoucímu zúžení od původně olbřímího tematického záměru „Lubomír Dorůžka, život a dílo“ k daleko skromnějšímu záběru – posouzení Dorůžkových aktivit v okruhu české jazzové hudby v cca pětiletém období. Publicistickou, redakční a organizační činností mladého Dorůžky (od devatenácti do čtyřiašedesáti let jeho věku) se dosud nikdo nezabýval (až na drobné zmínky a Dorůžkovu sebereflexi). Práce je tedy cenná z tematického hlediska, ale i z hlediska heuristického, o čemž svědčí příloha na CD obsahující některé prameny, zejména strojopisnou *Okružní korespondenci*. Autorka prostudovala potřebnou literaturu a podrobila zkoumání přibližně sedm desítek Dorůžkových článků. Postupovala tedy převážně osvědčenou metodou „listování zažloutlými stránkami dobových hudebních časopisů“, kdy pracovní postup je následující: vyhledání a četba dobových článků, výpisky z četby, parafráze zjištěného a pokusy o vlastní výklad. Tento Šanové výklad je obsahově přijatelný. Co bohužel předloženému spisu chybí, je důsledná závěrečná obsahová a formální revize celého textu. Jazyk je mnohdy rozháraný, vyjadřování nepřesné a kusé, terminologicky nejednotné.

Například v ústřední kapitole, pojednávající o amatérském jazzovém časopisu *Okružní korespondence*, kde by se přirozeně a samozřejmě mělo usilovat o jednotu a přesnost, používá autorka, a to i pouze na jediné straně (viz s. 20), patera různých označení časopisu: „Okružní korespondence“ (sic!), „korespondenční žurnál“, „protektorátní samizdat“, „O. K.“, „Korespondence“. Zcela nahodile pracuje Šanová v textu s kurzívou, a co se týká citačních a jiných formálních norem a zvyklostí, není jasné, čím se vlastně řídí: normami Petra Boldiše, Heleny Kubátové, Eduarda Petrů, AUPO *Musilogica Olomucensia* či chicagského manuálu? Akceptoval bych její normu vlastní, pokud by však byla důsledně dodržována. Chaotický opak je pravdou. Například na necelých třech stranách úvodního Stavů bádání jsem našel přibližně tři desítky drobných formálních nedostatků, zejména chybějící kurzívu v názvech. V dalším textu jsem tyto nedostatky již neměl sílu sledovat a opravovat a v posuzovaném exempláři jsem je vyznačoval tužkou jen občas. Takto nezredigovaný spis by na lepší zahraniční univerzitě nebyl přijat k obhajobě už jen z formálních důvodů.

Namátkou k některým obsahovým nedostatkům: Dorůžkův životopis je neurovaný. Nemůže v něm být zachyceno vše, nicméně v práci o mladém Dorůžkovi mělo být charakterizováno alespoň stručně rodinné prostředí, v němž vyrůstal (převzatá informace z Poledňákova slovníkového hesla o tom, že ho učila na klavír jeho matka, nestačí), a celkově podrobněji tato etapa jeho života, chybí uvedení doktorátu z anglistiky 1950, a tak bych mohl pokračovat dál.

Podobně, jako je tomu ve studentských pracích v oboru muzikologie bohužel často, výklad historických, společenských, ideologických, generačních a individuálních vazeb tématu je zjednodušující a někde poplatný současným novinářským klišé. Přitom existuje bohatá literatura, včetně beletrie, z níž by bylo možno více čerpat. Nedostatek historického přístupu se projevuje například ve zbytečné snaze bránit a omlouvat Dorůžku v případech, pokud byly jeho dobové názory v souladu s nastupující kulturní politikou či komunistickou ideologií. V případě rozsáhlého strojopisného „Návrhu na řešení problému moderní taneční hudby“ jedenadvacetiletého Dorůžky a jeho starších spolupracovníků, vítajících státní monopolizaci gramofonového průmyslu atd. atd., nestačí paušální hodnocení, že je „psán s výrazným ideovým až naivním podtextem“ (s. 54). Schematizující je kritika jazzového specialisty Uggého za jeho názorovou levicovost. A naopak, nebyla využita možnost výkladu (paradoxní?) činnosti a (rozporné?) osobnosti Milouše Vejvody, který byl ve čtyřicátých letech iniciátorem *Okružní korespondence* a v padesátých letech diplomatem a vysokým důstojníkem STB (srov. pozn. č. 34) atd. Proč nejsou v textu a v příloze vloženy některé dopisy (například je uvedeno jen: 25. března)?

Na druhé straně je třeba ocenit a pochválit, že autorka správně vidí a hodnotí Lubomíra Dorůžku jako výsostného odborníka podílejícího se (vedle Jana Rychlíka, Emanuela Uggého, Emila Františka Buriana a dalších) na rozvoji jazzové publicistiky a účinné propagaci jazzové hudby v našich podmínkách.

Otázky k obhajobě:

Proč je v titulu spisu použito slovo „nonartificiální“ (v anglickém překladu „popular“!) a proč není použito označení „jazzová“ hudba, která je těžištěm pojednání? Nakolik je vhodné termín artificiální používat v daném historickém kontextu (srov. titul spisu, s. 47, 53 aj.). Proč se autorka domnívá, že Lubomír Dorůžka je „doyen českého jazzu“ (s. 6)? Kdo byl kapelník Zdeněk Vlach (uvedený opakovaně ve srovnání s Karlem Vlachem, například i v Dorůžkově polemice s Očadlíkem, či na s. 49)? Co znamená první iniciála v používaném jméně P. L. Dorůžka?

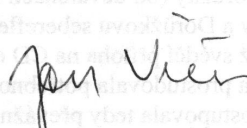
Závěr:

Tato práce bude patrně vzhledem ke svému tématu v budoucnosti studována i dalšími badateli. Jako text formálně nedotažený a jazykově nevybroušený nebude olomouckou muzikologií dobře reprezentovat. Nicméně vzhledem k volbě tématu, přehlednému zpracování dostupných pramenů i zprostředkování některých zajímavých informací doporučuji diplomovou práci Kateřiny Šanové k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: E

Datum: 18. května 2015

Podpis:

DODATEK: **Kateřina Šanová** po neúspěšné obhajobě předchozí verze své diplomové práce – viz výše – předložila přepracovaný spis pod upraveným názvem *Lubomír Dorůžka jako klíčová osobnost české publicistiky hudby jazzového okruhu v letech 1943-1948*, v němž zohlednila mé předchozí kritické připomínky jako oponenta a napravila i řadu dalších dílčích drobných nedostatků. Rád konstatuji, že celkový výsledek je zdařilý. Doporučuji diplomovou práci Kateřiny Šanové k obhajobě a po uvážení všech souvislostí a okolností její geneze ji navrhuji hodnotit stupněm B.

Navrhovaná klasifikace: B

Oponent druhé verze práce: Prof. PhDr. Jan Vičar, CSc.

Datum: 24. srpna 2015

Podpis:

